

skalde stemme imod Sagen, fordi den er udgaaet fra det private Initiativ, saa skal jeg bemærke, at det i denne Sag vel maa være klart, at hvad en Minister udtaler ikke er den højeste Lov for mig. Forøvrigt nægter jeg ikke, at det kun kan være mig lidet kjær, at en Session, hvor jeg, som jeg med god Samvittighed troer at kunne paastaae, har hødet Ministeren en oprigtig og, som jeg troer, i flere Tilfælde nyttig Understøttelse, skal ende med et Forhold som dette.

Brach: Det er vist aldeles ønskeligt at tale mere til Forsvar for, at Sagen kan foretages, men jeg kan ikke lægge den Vægt paa det, enten det staaer eller falder, som den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Vehmann), der bemærkede, at der afhænger saa store og vigtige Interesser af dets Afgjørelse. Det er mærkbart, at Modstanden mod Lovens Behandling viser sig fra den Side, der maa antages at være bedst kendt med Sagen. Altsaa maa man næsten komme dertil, at man ikke kan gjøre sig fortrolig med den Tanke, at det er Mangel paa at kunne sætte sig ind i Sagen, der begrunder Indsigelsen, men at det maa være andre Grunde, som jeg ikke for Øieblikket skal udtale mig om.

Formanden: Denne Forsudsætning er ikke saa ganske vel berettiget eller begrundet.

Brock: Jeg ønsker kun at gjøre et Spørgsmaal til vor høitærede Formand, som jeg rigtignok maaskee selv kunde besvare, hvis jeg ikke var saa ung i det parlamentariske Liv. Der er henviist til, at der skal foreligge et meget rigt Materiale til denne Sags Besvarelse. Det er nu vel saa, at det skal være fremlagt allerede i December, men jeg troer ikke, at det er fremlagt, for at enten dette eller det andet Thing skal tage Notits deraf i den Retning, at det skal lede til en Ophævelse af Næringsfattens i Kjøbstæderne. Jeg troer ikke, at Thingets Medlemmer have haft Anledning til at henvende deres Opmærksomhed paa dette rige Materiale, thi feiler jeg ikke, er det meget senere og ikke fra Regjeringens Side, at der er rejst Motion om en Lov angaaende

Ophævelse af Næringsfattens i Kjøbstæderne. Nu nægter jeg ikke, at jeg ikke ønsker at gaae til en Realitetsforhandling af denne Sag uden Forundersøgelser. Jeg ønskede at have Leilighed og Afgang til at benytte det rige Materiale til Udvidelse af min Indsigt, thi nogen Forundersøgelser har jeg selv. Jeg veed, at der for de forskjellige Kjøbstæder eksisterer forskjellige Bestemmelser, at der er hele Rækker af Reskripter, som jeg tildeels i de forløbne Dage har haft Leilighed til at gjøre mig bekendt med. Saaledes er der for Odense Reskriptet af 20de Juni 1853, der omfatter og nævner 2—3 andre, men jeg har ikke haft tilstrækkelig Tid til at undersøge, om det ikke er sandt, hvad jeg troer, at disse Reskripter give Regjeringen tilstrækkelig Bemærkning til at gjøre, hvad den nu ønsker. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg ønskede nogen Tid til at gjøre mig yderligere bekendt med Sagen, end det hidtil har været muligt, og jeg skal derfor rette det Spørgsmaal til den høitærede Formand, om det ikke, da Formalitetsforhandlingen af dette Spørgsmaal har taget saa overmaade lang Tid, skalde være muligt at opsætte Realitetsforhandlingen til lidt længere hen paa Dagen — f. Ex. til Kl. 5; saa kunde det jo maaskee være, at vi i Mellemtiden kunde skaffe os den nu manglende Kundskab. En Deel af os ere jo hurtige Hoveder, og det var da maaskee muligt, at vi midlertidig kunde sætte os ind i Sagen.

Formanden: Da den ærede Landstingsmand udtrykkelig rettede et Spørgsmaal til Formanden, vil jeg ikke undlade at besvare det, men jeg kan ikke gjøre det paa anden Maade, end den ærede Landstingsmand selv maatte kunne gjøre det, eftersom det jo ikke kan betvivles, at den ærede Landstingsmand vil være bekendt med, hvorledes denne Dag skal anvendes.

Brock: Ja, saa kunde jo maaskee Forhandlingerne fortsættes efter denne Anvendelse.

Judenrigsministeren ad interim: Jeg maa gjøre den ærede Landstingsmand opmærksom paa, at denne Sags første Behand-